

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXIV. Quomodo Gothi ab aliis Barbaris devicti ad Romanos confugerunt & ab Imperatore suscepti, tum Imperio Romano, tum ipsi Imperatori exitio fuere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT XXXIV.

Quomodo Gotthi ab aliis Barbaris devicti, ad Romanos confugerunt; & ab Imperatore suscepti, tum Imperio Romano, tum ipsi Imperatori exitio fuere.

Non multo post Barbari mutuâ inter se amicitia redintegrata, ab aliis vicinis Barbaris, qui Hunni appellantur, bello superati, suisque sedibus pulsî, ad Romanorum ditionem confugiunt, famulaturos se Imperatori, & quidquid ille iusserit, facturos se polliciti. Quæ postquam Valenti nuntiata sunt, ille eventum rei nequaquam animo profpiciens, supplices clementer excipere iussit, in hoc uno negotio clemens ac misericors visus. Igitur Thraciæ partes eis ad incolendum assignat, felicem se iudicans eâ de causâ. Quippe existimabat, paratum se instructumque exercitum contra hostes habiturum: sperabatque Barbaros terribiliores fore custodes limitis, quam Romanos. Hanc ob causâ in posterû de supplendo Romanorû militum numero parum fuit sollicitus. Ac veteranos quidem qui præteritis bellis strenuam operam navaverant, despiciere cœpit: militis vero quem Provinciales vicatim conferre soliti erant, pretiû adaravit, octoginta aureos pro unoquoque milite à collatoribus exigî iubens, licet antea tributariam functionem minime revelasset. Atque ob hanc causam res publica Romanorum aliquanto temporis spatio adversam fortunam experta est.

CAP. XXXV.

Quomodo Imperator de bello contra Gotthos sollicitus, bellum adversus Christianos remissius gessit.

Barbari enim acceptâ Thraciâ, cum provinciam Romanorum secure ac libere possiderent, felicitate sua moderate uti neutiquam potuerunt: sed benemeritos bello aggressi, cuncta per Thraciam & finitimas regiones subverterunt. Quæ cum ad aures Valentis perlata essent, effecerunt ut homonifanos in exilium mittere desisteret. Perturbatus enim hoc nuntio, relicta confestim Antiochiâ venit Constantinopolim. Atque idcirco bellum quod contra Christianos illic gesserat, sedatum est. Eodem tem-

Κεφ. λδ'.

Ὅς οἱ γότθοι ὑπ' ἑτέρων βαρβάρων καὶ ἀπολεμνηθέντες, τῇ Ῥωμαίων χώρᾳ προσέφυγον, καὶ ὑπὸ τοῦ βασιλέως παρεστῆσαν ὑπὲρ αἰτίων ἀπαλείας ἐξ ἑρωμαίων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλέως κατέστη.

Ὅτε κίς μακρὸν ἦ οἱ βάρβαροι φιλίας πρὸς ἀλλήλους ἀσφάλειοι, αὐτοὶ ὑπὸ ἑτέρων βαρβάρων γενναζόντων αὐτοῖς καὶ καλεμνῶν ἔνων καταπολεμηθέντες, καὶ τῆς ἰδίας ἐξελαθέντες χώρας, εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν καταφύγουσι, δευδύεν τῷ βασιλεὶ συνελθόντες, ἵνα τὸ πρῶτον, ὅπως ἀνὸς Ῥωμαίων πρὸς ἀξίαν βασιλέως ταῦτα εἰς γνώσιν αὐτοῦ τῆ ἐλευθέρου καὶ μηδὲν πρὸς ἰδομένην αὐτοῦ λεύει δὲν ἐκείνουσις οὐκ ἔστι τυχεῖν, πρὸς τὸ μόνον οἰκίμων ἡρόμῳ ἀφορμῆν αὐτοῖς τὰ μέρη τῆς Θρακίας, εὐτυχῆντα καλίστα ἐπὶ τῷ νομίσας ἐλογίσει ἵνα ἔτοιμον καὶ εὐτεπέως κησαμῶν καὶ πρὸς μίων στρατομα' ἠλπίξει γὰρ βαρβάρων Ῥωμαίων φοβερωτέρων ἐστῶν φύλακας καὶ τὸ τῆς ἡμέλης τῆ λοιπῆς δὲν Ῥωμαίων στρατομας ἀυξήσαι καὶ δὲν μὴ δὴ παλαι στρατομῶν, καὶ δὲν πολέμους ἡγναίως αἰωνίως μῶν πρὸς ἑαυτὰ τὸν ἴσως ἡλεμενον οὐκ ἔπαρχιῶν καὶ κόμας στρατιῶν ἐξήρησεν, ὅγδ' οὐκ οὐκ χρυσίνους ὑπὲρ ἐκάστης ἡλώτῃ δὲν σωλελεσῶς ἀπαλείας κελδοῦν ἐπὶ τῆς σωλελεσῶς ἀπαλείας καθίστας ἀπὸ τῆς δεξιῆς γέγονε ἡ δυσυχῆσαι τότε πρὸς ὀλίγον τὴν Ῥωμαίων δέχλω.

Κεφ. λε'.

Ὅς ὁ βασιλεὺς τῇ φροντίδι τοῦ πρὸς γότθους πολέμου, τὸν ἡστανῶν πόνον ἀνέκεν.

Ὅτι γὰρ βάρβαροι τὴν Θρακίαν καλεῖσθαι ἔλεον, ἐν ἀδείᾳ τὴν Ῥωμαίων καρπῶν νοι χώραν, τὴν εὐτυχιᾶν δὲκ ἠνεγκαν αὐτοῖς καὶ τῶν εὐεργετησάντων χωρῶσι, καὶ πρὸς τὰ πρὸς Θρακίαν ἀνέτεροι ταῦτα ἐπιτηγρόμενα, εἰς γνώσιν ἐλθόντα τῆ ἐλευθέρου, τῆ εἰς ἐξοσίαν πέμπει τὰς φροντίδας τὸ ὁμοσίον ἀφίστασθαι ἐν τῷ Ῥωμαίων ἡρόμῳ, εὐθύς ἐκ τῆς ἀνιοχείας δὲκ τῆς κωφῆς ἀνιναπολιν ἠλθε διὸ καὶ ὁ κατὰ τὴν χεῖσανικὸς ἐλώφησε πόλεμον τότε.